

Dosarul nr. 3ra-1089/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca - Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ” Lazar Ionel” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului nr. 554-O din 13 decembrie 2018.

Ulterior, la 28 ianuarie 2020, și-a concretizat cerințele, înaintând acțiunea împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru, solicitând anularea ordinului nr. 554-O din 13 decembrie 2018 și anularea protocolului de invalidare nr. 25/18 din 28 decembrie 2018.

În motivarea acțiunii și cererii de concretizare a invocat că a procurat din Marea Britanie un autobuz marca Mercedes Vario, cod VIN XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, anul fabricării 2007, numărul de locuri pe scaune inclusiv șoferul 22, iar la intrarea în Republica Moldova a fost efectuată prin postul vamal Leușeni, la data de 31 decembrie 2017, ora 09:00-10:00, în baza declarației de tranzit sub supraveghere vamală cu destinația post vamal Petricani, dat fiind faptul ca ulterior să fie inclus în fondul statutar al Societății.

Astfel, procedura declarării bunului organului vamal a fost efectuată de către Întreprinderea de Stat “Vamservinform”, iar la data de 31 decembrie 2017, ora 13:00, autobuzul a fost plasat în depozitul vamal Petricani din municipiul Chișinău sub supraveghere vamală.

În rezultatul discuției cu colaboratorii vamali, i s-a recomandat să revină după sărbători pentru că urmează să fie verificată corectitudinea datelor privind legalitatea includerii acestui bun în fondul statutar al Societății.

La 03 ianuarie 2018, reclamanta a revenit la postul vamal Petricani cu setul complet de acte: actul de evaluare eliberat de către Camera de Comerț și Industrie, extrasul eliberat de către Agenția Servicii Publice privind modificarea capitalului statutar, pentru perfectarea finală a declarației vamale.

Colaboratorii vamali examinând setul de acte, i-au eliberat actele pentru achitarea plăților respective, care au fost efectuate la data de 04 ianuarie 2018, iar, după achitarea plăților, la 04 ianuarie 2018 organul vamal a perfectat adeverința vamală TV25 nr.0507733.

Drept urmare, prin demersul nr 05/01-L-1844 din 15 august 2018, Agenția Servicii Publice a solicitat serviciului vamal să verifice corectitudinea vămuirii autobuzului nominalizat.

A explicat reclamanta că autobuzul de model Mercedes Vario cod VIN XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost plasat sub regim vamal de import în baza adeverinței vamale TV25 nr. 0507733 din 04 ianuarie 2018, dar, de facto acesta a fost introdus în Republica Moldova pe data de 31 decembrie 2017, ora 09:00. Astfel, la momentul introducerii pe teritoriul Republicii Moldova a mijlocului de transport menționat și în momentul începerii procedurii de vămuire, acesta nu avea termenul de exploatare de peste 10 ani și nu era prohibit introducerii în Republica Moldova.

La 10 ianuarie 2019, prin intermediul oficiului poștal a recepționat scrisoarea oficială nr.45 a Biroului Vamal Centru, prin care a fost informată că, în conformitate cu ordinul nr.554-O din 13 decembrie 2018 a Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru a anulat adeverința vamală TV-25 nr.0507733 din 04 ianuarie 2018 eliberată pentru mijlocul de transport “Mercedes - Benz Vario 613D”, cod VIN XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

La 16 ianuarie 2019, s-a adresat Serviciului vamal cu o cerere prealabilă privind revocarea actelor administrative, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns. Or, prevederile art.6, art. 19 alin.(2), art.20 alin.(4), (5),(6) și (7) din Codul Vamal justifică temeinicia pretențiilor sale, deoarece mijlocul de transport model Mercedes Vario 813D, fiind produs în anul 2007 și intrând în postul vamal Leușeni la data de 31 decembrie 2017, aceasta fiind ultima zi a termenului de exploatare a mijlocului de transport de 10 ani, nu era prohibit și urma și trebuia vămuire.

Astfel, este greșeala organului vamal, care cunoștea cu certitudine anul producerii încă din prima minută a aflării mijlocului de transport pe teritoriul Republicii Moldova și care cunoștea intenția posesorului de a-l plasa în regimul vamal de import, însă nu a întreprins acțiunile necesare și nu a dispus devămarea mijlocului de transport, fapt care nu îi poate fi imputat plătitorului vamal.

Complementar, a susținut faptul că, mijlocul de transport “Mercedes Benz 813D” a fost plasat în regim vamal de import, fapt confirmat prin adeverința vamala TV25 nr. 0507733. Prin urmare, decade interdicția de înmatriculare a mijlocului de transport la Agenția Servicii Publice prevăzută la art. 20 alin.(6) din Cod vamal. Mai mult ca atât, au fost achitate toate taxele de import.

A menționat că, în cazul în care Biroul Vamal a eliberat adeverința pentru mijlocul de transport importat, se constată că acesta nu a identificat nici un neajuns la vămuirea mijlocului de transport în litigiu, oferind posibilitatea de înregistrare a mijlocului de transport pe teritoriul Republicii Moldova conform legii.

Prin urmare, mijlocul de transport în litigiu a fost prezentat în termen (31 decembrie 2017) la postul vamal Leușeni pentru îndeplinirea procedurii de devămare a acestuia, or,

însuși art. 137 din Cod vamal stabilește că procedura de vămuire începe odată cu prezentarea mijlocului de transport la organul vamal.

Drept operațiune prealabilă de vămuire a mijlocului de transport a fost plasarea acestui bun în regim vamal suspensiv “Tranzit”, pentru deplasarea sub supraveghere la postul vamal Petricani, acțiuni care s-au inițiat la momentul prezentării mijlocului de transport în postul vamal Leușeni la data de 31 decembrie 2017.

A susținut că Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” s-a conformat în totalitate prevederilor art. 144 alin (1) și art. 145 alin (1) din Codul vamal și indicațiilor colaboratorilor vamali, prezentând la timpul stabilit de ultimii tot setul de acte pentru a fi îndeplinită procedura de devămare a mijlocului de transport, or, a prezentat bunul la postul vamal Petricani la data de 31 decembrie 2017.

Prin urmare, este inexplicabilă poziția organelor vamale, reieșind din faptul că, pe de o parte, la data de 04 ianuarie 2018 emite adeverința pentru mijlocul de transport importat TV-25 nr.0507733 pe numele Societății cu Răspundere Limitată “Lazar Ionel”, iar peste aproape un an anulează adeverința vamala TV-25 nr.0507733.

A invocat suplimentar că, în cererea prealabilă, s-a indicat faptul că la 10 ianuarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” a recepționat scrisoarea oficială nr. 45 a Biroului Vamal Centru, prin care a fost informată că, în conformitate cu ordinul din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal nr.554-O, Biroul Vamal Centru a anulat adeverința vamală TV-25 nr. 0507733 din 04 ianuarie 2018 eliberată pentru mijlocul de transport „Mercedes-Benz Vario 613-D”, cu codul VIN - XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. La fel, Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” nu a primit ordinul nr. 554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului vamal și nu a primit propriu zis actul administrativ a Biroului Vamal Chișinău prin care a fost invalidată declarația vamală și anulată adeverința vamală.

Astfel, neavând nici un răspuns la cererea prealabilă și actele administrative ce vizau direct reclamanta, Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” a depus acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea ordinului nr.554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal, deoarece din scrisoarea oficială nr. 45 a Biroului Vamal Centru s-a făcut referire doar la acest act administrativ și s-a indicat direct că anume în temeiul acestui ordin s-a invalidat declarația vamală și adeverința vamală TV-25 nr. 0507733 din 04 ianuarie 2018.

Abia la data de 05 decembrie 2019, Serviciul Vamal a depus referința, anexând ordinul nr.554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal și protocolul de invalidare nr.25/18 din 28 decembrie 2018 emis de Biroul Vamal Centru, fiind remise în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” de către instanța de judecată în luna ianuarie 2020, ceea ce denotă că reclamanta a luat cunoștință pentru prima dată de conținutul acestui înscris în luna ianuarie 2020. Or, protocolul nu corespunde criteriilor de formă și conținut specific unui act administrativ, făcând referire la ordinul Serviciului Vamal nr. 554-O din 13 decembrie 2018, care a fost contestat prin acțiunea inițială.

În opinia reclamantei, Serviciul Vamal eronat susține că nu este pârâțul corespunzător, iar ordinul nr.554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal nu este actul administrativ ce urma a fi contestat, ceea ce contravine direct conținutului ordinului, prin care se indică că ordonează anularea declarației vamale și adeverinței de import, iar în protocolul de invalidare emis de Biroul Vamal Centru la cauza invalidării se face referire la ordinul Serviciului Vamal. Or, protocolul de invalidare emis de Biroul Vamal Centru este un act

de executare a actului administrativ emis de Serviciul Vamal - ordinul nr.554-O din 13 decembrie 2018, motiv din care s-a adresat cu acțiune și împotriva Biroului Vamal Centru, înaintând pretenția privind anularea și protocolului de invalidare nr.25/18 din 28 decembrie 2018 al Biroului Vamal Centru.

Întru susținerea opiniei sale a invocat și hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost anulat ordinul de concediere a angajatului Serviciului Vamal Stepan Peca, care a recepționat declarația vamală și a eliberat adeverința de import pe numele Societății cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” și pe care o consideră relevantă pentru examinarea litigiului.

Astfel, odată ce Biroul Vamal a emis declarantul Societatea cu Răspundere Limitată „Lazar Ionel” adeverința TV-25 nr. 0507733 pentru mijlocul de transport „Mercedes-Benz Vario 613-D” cod vin nr. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a oferit reclamantei o speranță rezonabilă precum că mijlocul de transport urmează a fi înregistrat la Agenția Servicii Publice și pus în liberă circulație pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, în situația în care Serviciul Vamal a considerat că mijlocul de transport în litigiu nu corespunde cerințelor legale de import și înregistrare pe teritoriul Republicii Moldova, urma să emită un act de refuz în oferirea actelor de import.

În situația în care Biroul Vamal Centru a acordat liber de vamă, prin eliberarea adeverinței vamale TV-25 nr. 0507733 din 04 ianuarie 2018, a oferit dreptul înmatriculării mijlocului de transport pe teritoriul Republicii Moldova, nu este legal ca peste o perioadă de un, același organ vamal să-și anuleze decizia.

Astfel, la data de 30 noiembrie 2018 a fost publicat, iar la 12 decembrie 2018 a intrat în vigoare alineatul (4²) al art. 20 din Codul vamal, care prevede că, prin derogare de la prevederile alin.(4), se permite plasarea sub regim vamal de import, pînă la data de 31 ianuarie a anului următor, a mijloacelor de transport prevăzute la alin. (4), care au fost introduse pe teritoriul Republicii Moldova în regim vamal de tranzit și/sau care se află în zona de control vamal a posturilor vamale de la frontieră, în ultima lună a anului în care intervine prohibiția.

A precizat că și în acest caz, legiuitorul a constatat că există o lacună cu privire la importarea mijloacelor de transport în Republica Moldova, care au fost plasate în regim vamal de tranzit sau care se află în zona de control vamal la posturile vamale de la frontieră în ultima lună a anului în care intervine prohibiția, iar actele sunt întocmite în primele zile a anului următor.

Reclamanta a specificat că este o persoană juridică de bună-credință, care a respectat întocmai indicațiile reprezentanților organului vamal, prezentând mijlocul de transport pentru vămuire la data de 31 decembrie 2017, dată la care mijlocul de transport nu era prohibit și achitând taxele de import, iar în al doilea rând, a avut o „speranță legitimă” că după acordarea liberului de vamă va putea înregistra mijlocul de transport la Agenția Servicii Publice.

În opinia Societății cu Răspundere Limitată „Lazăr Ionel”, este cert stabilită vinovăția organelor vamale în incertitudinea acțiunilor sale, iar mijlocul de transport „Mercedes-Benz Vario 613-D” cod vin nr. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nu este prohibit, deoarece, s-a prezentat la postul vamal Leușeni în termenul de exploatare de 10 ani, iar toate îndoielile apărute la aplicarea legislației vamale în speță urmează a fi interpretate în favoarea plătitorului vamal, adică în favoarea reclamantei.

Reclamanta a solicitat anularea ordinului nr. 554-0 din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal, prin care s-a anulat declarația vamală nr.2090I00247 din 04 ianuarie 2018 și a formularului tipizat TV-25 nr.0507733 din 04 ianuarie 2018, eliberate de Biroul Vamal Centru și anularea protocolului de invalidare nr.25/18 din 28 decembrie 2018 emis de Biroul Vamal Centru, prin care s-a invalidat formularul tipizat TV-25 nr.0507733 din 04.01.2018.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea. S-a anulat ordinul nr. 554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal, prin care s-a anulat declarația vamală nr.2090I00247 din 04 ianuarie 2018 și formularul tipizat TV-25 nr.0507733 din 04 ianuarie 2018, precum și, protocolul de invalidare nr. 25/18 din 28 decembrie 2018 emis de Biroul Vamal Centru, prin care s-a invalidat formularul tipizat TV-25 nr.0507733 din 04 ianuarie 2018.

La 21 iulie 2020, Biroul Vamal Centru a depus apel nemotivat, iar la 14 decembrie 2020, cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 24 iulie 2020, Serviciul Vamal, a declarat apel nemotivat, iar la 14 decembrie 2020, cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2020, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanța de apel a reținut că mijlocul de transport din speță a fost prezentat la organul vamal la 31 decembrie 2017, reclamanta/intimată având intenția de a include acest mijloc de transport în fondul statutar al societății, iar la 02 ianuarie 2018, mijlocul de transport a fost plasat în depozit provizoriu în baza declarației vamale sumare nr. 1 din 02 ianuarie 2018. Or, cert este faptul că operațiunile prealabile efectuate de către reclamantă sunt acțiuni necesare atingerii scopului final de plasare a mijlocului de transport sub destinația vamală nu pot avea impact negativ asupra acțiunilor reclamantei/intimate.

Curtea de Apel Chișinău a notat că, în pofida faptului că marfa a fost plasată la depozit provizoriu în baza declarației vamale sumare nr. 1 la 02 ianuarie 2018, pe motiv de lipsă a actelor confirmative și concludente privind majorarea capitalului social al întreprinderii, acest fapt nu poate fi imputat intimatului/reclamant, care a prezentat mijlocul de transport pentru vămuire la 31 decembrie 2017, dată la care acesta nu era prohibit, achitând taxele de import în acest sens.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul Serviciului Vamal precum că ordinul nr. 554-O din 13 decembrie 2018 al Serviciului Vamal nu constituie act administrativ. Or, prin ordinul contestat Serviciul Vamal a anulat declarația vamală, iar prin protocol Biroul Vamal Centru a invalidat formularul tipizat, deci actele emise cad sub incidența art.3 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), și respectiv intimatul/reclamant just le-a contestat în instanța de contencios administrativ, fiind acte administrative individuale defavorabile.

Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic,

creând participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

La 16 iunie 2021, prin intermediul cancelariei curții, Biroul Vamal Centru a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești inferioare și emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acesteia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2), lit. e) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În sensul art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele și lucrările dosarului rezultă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 iunie 2021 și a expediat, prin intermediul poștei electronice, părților dispozitivul acesteia la 11 iunie 2021 (vol. I, f.d. 240).

La 15 septembrie 2021, Curtea de Apel Chișinău a expediat Biroului Vamal, prin intermediul oficiului poștal, decizia motivată din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care a fost recepționată de recurent la 24 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție (vol. I f.d. 248).

În privința modalităților de comunicare și notificare, Codul administrativ statuează, la art. 96 alin. (1), că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

În corespundere cu art. 33 din Codul administrativ, comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri. Notificarea dispozitivului hotărârii instanței de fond participanților la proces are drept scop comunicarea adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor textului cuprins în actul de procedură. Iar întru confirmarea aducerii la cunoștință a actului de procedură participanților la proces, este necesar a fi anexată dovada recepționării acestuia la materialele cauzei.

Din coroborarea prevederilor legale precitate cu circumstanțele factice constatate, Colegiul constată că data comunicării deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021 recurentului Biroului Vamal Centru se consideră 24 septembrie 2021.

Astfel, începutul curgerii termenului de depunere a motivării recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei motivate a instanței de apel.

În speță, termenul de depunere a motivării cererii de recurs împotriva deciziei din din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău se calculează începând cu data de 25 septembrie 2021, iar termenul limită fiind data de 24 octombrie 2021, zi de duminică, însă, fiind zi nelucrătoare, ultima zi de depunere a apelului motivat a devenit 25 octombrie 2021, zi de luni.

Însă, distinct acestor circumstanțe, recurentul Biroul Vamal Centru nu a depus motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (2) Cod administrativ.

La aspectul dat, completul consideră că, de la momentul notificării deciziei(integrale) din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, recurentul a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de dreptul său procedural și a depune recurs în interiorul termenului instituit la art. 245 alin. (2) Cod administrativ.

În atare circumstanțe, Colegiul opinează că declararea recursului depus de Biroul Vamal Centru ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice. Or, certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurenților, cât și ale intimaților, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

La 24 iunie 2021, prin intermediul cancelariei, Serviciul Vamal a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior la 22 octombrie 2021 a fost completat cu motivare, solicitând casarea actelor judecătorești inferioare, cu emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurentul a invocat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul a mai invocat că în cazul din speță, deși mijlocul de transport pentru care s-a solicitat vămuirea a fost prezentat organului vamal la data de 31 decembrie 2017, declarația vamală a fost depusă de către declarant tocmai pe data de 03 ianuarie 2018, iar validată de către organul vamal la 04 ianuarie 2018, când deja a survenit prohibiția prevăzută de alin. (4) art. 20 din Codul vamal

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă

legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 iunie 2021 și notificat recurentului, prin poșta electronică, la 11 iunie 2021. Decizia motivată din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Serviciului Vamal la 24 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (vol. I, f.d. 246).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 24 iunie 2021, iar recursul motivat la 22 octombrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 26 octombrie 2021, în adresa intimatului Societatea cu Răspundere Limitată „Lazăr Ionel” a fost expediată copia recursului depus de serviciul Vamal, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, intimata Societatea cu Răspundere Limitată „Lazăr Ionel” nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință asupra recursului.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursurile depuse de Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu